

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 16010/15
19.6.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Милошем Бакалићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ...,, чији је пуномоћник адвокат Иван Тодоровић, адвокат из Београда, ул. Максима Горког 52, ради поништаја решења тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, број 4-00-2460/2015 од 21.10.2015. године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.6.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем се потврђује закључак број 04.04-40897/1-15 од 10.9.2015. године, наручиоца "Електропривреде Србије", Огранак Рударски басен "Колубара" Лазаревац, којим је, као неблагоприятан, одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева А.А. ..., овде тужиоца, поднет у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, јавне набавке добара – лак и профилисана жица – профилни бакарски проводници, ЈН бр. 057/15-504.

Тужбом поднетом овом Суду дана 20.11.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је неприхватљиво тумачење туженог органа које се односи на моменат пријема одлуке наручиоца, јер је тужилац одлуку примио путем поште са АР повратницом. С тим у вези наводи да уколико је наручилац заиста хтео да се даном пријема одлуке сматра дан када је она примљена путем електронске поште, поставља се питање зашто је таква одлука послата и путем поште, са упутством о правном леку, из чега следи да тужилац не може трпети штету због тога

што је поступио по таквом упутству. Предложено је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, и то на име састава тужбе у износу од 60.000,00 динара, као и трошкове судских такси, по одмерењу суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења, предлагајући да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према наводима из образложења оспореног решења, у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, јавне набавке добара – лак и профилисана жица – профилни бакарски проводници, ЈН бр. 057/15-504, наручиоца "Електропривреде Србије", Огранак Рударски басен "Колубара" Лазаревац, донета је одлука о обустави предметног поступка, број 04.04-8659/3-1 од 18.8.2015. године. Тужилац је упутио захтев наручиоцу да му наведену одлуку достави у електронском облику, што је и учињено, а тужилац је потврдио пријем одлуке дана 21.8.2015. године, из чега следи да је последњи дан рока за подношење захтева за заштиту права у односу на предметну одлуку био 31.8.2015. године. Како је, међутим, захтев поднет дана 3.9.2015. године, односно по истеку наведеног рока, наручилац је оценио да је исти неблаговремено поднет, те је стога одбачен закључком број 04.04-40897/1-15 од 10.9.2015. године.

Законом о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр. 124/12 и 14/15), прописано је да се комуникација у поступку јавне набавке и у вези са обављањем послова јавних набавки одвија писаним путем, односно путем поште, електронске поште или факсом, с тим да ако је документ из поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца или понуђача путем електронске поште или факсом, страна која је извршила достављање дужна је да од друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, што је друга страна дужна и да учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање (члан 20. ст. 1. и 6.), да је наручилац дужан да одлуку о додели уговора достави на начин да је понуђачи приме у најкраћем могућем року, при чему ако се одлука доставља непосредно, електронском поштом или факсом, наручилац мора имати потврду пријема одлуке од стране понуђача, а уколико се одлука доставља путем поште мора се послати препоручено са повратницом (члан 108. ст. 6. и 7.), као и да је после доношења одлуке о додели уговора, одлуке о закључењу оквирног споразума, одлуке о признавању квалификације и одлуке о обустави поступка, рок за подношење захтева за заштиту права је десет дана од дана пријема одлуке, а у случају јавне набавке мале вредности је пет дана од дана пријема одлуке, с тим да се на достављање захтева за заштиту права сходно се примењују одредбе о начину достављања одлуке из члана 108. ст. 6. до 9. овог закона (члан 149. ст. 6. и 8.).

Полазећи од цитираних законских одредаба и чињеничног стања од значаја за одлучивање о благовремености поднетог захтева за заштиту права од стране овде тужиоца, а према коме је одлука о обустави предметног поступка јавне набавке, број 04.04-8659/3-1 од 18.8.2015. године, тужиоцу, на његов захтев, послата путем електронске поште 21.8.2015. године, при чему је рок за подношење захтева за заштиту права почео да тече наредног дана од дана достављања исте, односно 22.8.2015. године,

и исти је, сагласно закону, истекао дана 31.8.2015. године, а тужилац захтев за заштиту права, поводом кога је донет наведени закључак наручиоца поднео дана 3.9.2015. године, односно по истеку рока за његово подношење прописаног законом, Управни суд је нашао да је тужени орган правилно оценио да је наручилац правилно поступио када је захтев одбацио као неблаговремено поднет.

По оцени Управног суда, правилан је став туженог органа да, с обзиром на то да је захтев тужиоца за доставу одлуке упућен наручиоцу путем електронске поште, то се такав начин комуникације има сматрати опредељеним видом комуникације који, поред осталог, подразумева и то да се од тог момента пријема електронског документа, у конкретном случају одлуке наручиоца о обустави предметног поступка, број 04.04-8659/3-1 од 18.8.2015. године, рачуна почетак рока за подношење захтева за заштиту права, будући да наведени рок почиње да тече наредног дана од дана упућивања електронске пошиљке примаоцу, као дана који се уједно сматра и даном пријема електронског документа.

Следом изнетог, Управни суд је оценио да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд, те да се правилност и законитост истог не доводи у питање ни наводима тужбе. Суд, наиме, налази да се тужбени наводима не спори правилност чињеничног стања од значаја за одлучивање у овој ствари, већ се истима износи оцена чињеничног стања у овој ствари која нема утемељења у закону.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Суд је решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је нашао да је неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, па је на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр.72/11), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.6.2017. године, 12 У 16010/15

Записничар
Милош Бакалић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправку
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ